

Isteni Én, gyarló én és a bűn vagy véték

A Bibliától Ádám és Éva alma evését nevezi meg eredendő bűn-ként, de ez enyhén szólva csacszkaság.

Ti emberek bizalmatlanok vagytok embertársaitokkal szemben. Mint azt a Vonzás Törvénye helyesen kimondja: amit gondolsz, azt meg is teremted.

Tehát az igazi bűn, vagy véték - bárhogy is nevezzétek -, amikor a saját negatív gondolataidat embertársaidra kivetíted, és ráadásul, amikor azt visszatükrözik neked, nem felismered, hanem még őket hibáztatod. Mikor bizalmatlansággal megteremted, hogy becsapjanak, meglopjanak, félrevezessenek, eszedbe sem jut, hogy ezt a tanulási módot választottad a gondolataid, és kimondott szavaid által. Ez az egyik módszeretek, vétkeitek.

A másik, mikor megismersz, és megszeretsz valakit, mire figyelsz? Mit láatsz? Mit láatsz meg benne? Ugye a „jó oldalát”. Aztán, mivel nincs két egyformán gondolkodó ember – elkezdetek a különbözőségekre, azaz a gondolatmenet és a következtetések különbözőségére figyelni. Ez az az állapot, amikor a kis ego-s gondolatokkal, érzésekkel megmérgezitek saját magatokat és a környezeteteket is. Ha jól utána néztek, ezek zöme csak feltételezés: amit úgy gondolsz, hogy a másik gondol. Eszedbe se jut, hogy más srófra jár az agya, mert csak a sajátod ismered. Szóval a lényeg. Ahelyett, hogy a másik ember Isteni Én-jét akarnátok látni, megismerni, csak az ego-s gondolataira figyeltek benne éppúgy, mint önmagatokban.

Szóval energetikailag bűn, vagy véték:

- feltételezni, más mit gondol,

- a saját egyensúlytalanságodért másokat hibáztatni,
- de legfőképpen az, amikor nem akarsz látni saját magad és mások Istenségét/ Istennőségét.

Ennél nagyobbat nem tudtok véteni sem saját magatok, sem más ellen.

Mindaddig, amíg engeditek, hogy a gondolataitok irányítsák érzéseiteket, csak vesztesek lehettek.

Amint a szívetek szeretetteli érzései veszik át a fő szerepet, máris meglátod embertársaidban az Isteni Szikrát, és nagyszerűséget.

Ha ezt vetíted a térbe, így is fognak viszonyulni hozzád.

Megdicsőülni, megvilágosodni annyi, mint önmagad, és mindenki más Isteni Én-jét meglátni.

Ez a belépő az Édenkertbe, ami mindig volt, mindig van, és mindig is lesz.

A boldog ember nem ér rá panaszkodni, mert annyi érdekesség, és szépség van az életében, hogy ez kitölti a napját.

Ő a jelenben él. Múlt és jövő nem köti le az energiáját.

Minden jó rezgést azonnal hasznosít, továbbad, ettől boldog és kiegyensúlyozott.

HUALLA MO

(JolÉva közvetítés 2012)